

G

G

- ποιέω -ῶ, προσποιέω -ῶ. 2) =творю.
- Γότνικη, α. ἄρσ. ἑκατόνταρχος, ἑκατοντάρχης = стоначальникъ.
- Γοτρυβάϊο, εσιν. ἄρσ. σοτρυίχъ. μ. σοτρυίю, εσιν. συντρίβω = трыю.
- Γοτрасаю = страсаю.
- Γοῦζъ = соіоуъ.
- Γοδμεριψβλάϊο, εσιν. μ. -ψβляі, твнши. συνεχρόω -ῶ. Σμεσ. καὶ παθ. -εα. -μαι.
- Γοδμिरάϊο, εσιν. συνθνήσχω, συναποθνήσχω.
- Γοδм'Бренный, αα, σε. ἐπιθ. =соразм'Бренный.
- Γόχνηδ, εσιν. παρτ. σόχνηδχъ. (οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐκ τοῦ) = нзсычяю.
- Γοхранένιε, ἱα. οὐδ. =храненіе. (208. безъ сохраненіа. ἀφυλάκτως).
- Γοхранάϊο, εσιν. μ. -ню, ἱσн. =храню.
- Γοцарствдю = царствдю.
- Γοчетаβάϊο, εσιν. ἄρσ. -τάχъ. μ. -τάю, εσιν. συζεύγνυμι, συνδυάζω, συνουσιάζω (ἐπὶ προσ. καὶ πραγμ.) παρβλ. сопрагяю. Σμεσ. καὶ παθ. -εα. συ-
- ζεύγνυμι, συντάσσομαι, συναρμόζομαι = сопрαгяю. (Παροιμ. 3. 32. еъ прাবেднѣми не сочетаваѣтсѣ. ἐνδικαίοις οὐ συνεδριάζει. ἀντί τοῦ не сосѣднѣтъ, ὁ δὲ ἐν ψαλλμῶ 140. μελ. не сочтѣсѣ, οὐ μὴ συνδυάσω. ἀνήκει τῷ счнтяюсѣ ῥήματι, καὶ ἐστὶν ἀντί τοῦ сочетаюсѣ).
- Γοчетаніе, ἱα. οὐδ. σύζευξις, συνδυασμὸς, συνάφεια, συνουσία, σύνταξις = четаніе.
- Γοчиннάϊο, εσιν. μ. -ню, ἱсн. συντάσσω -ττω, συντίθημι.
- Γοчислāϊο, εσιν. μ. -слю, ἱсн. συναριθμέω -ῶ. παρβλ. причислāю.
- Γοчтōχъ. ἄρσ. τοῦ счнтяю.
- Γοшэдшїтсѣ, ααεα, εεεα. μετχ. (μεσ.) χρ. ἄρσ. (τοῦ счождсѣ.) ὁ συναχθεὶς, συναθροισθεὶς. 2) ὁ συνελθὼν (ὁ συνουρεθεὶς, συνουσιασθεὶς).
- Γοшественникъ, α. ἄρσ. συνέμπαρος, συνοδίτης, ὁ συμπορευόμενός τι. συνοδοιπόρος.
- Γοшествіе, ἱα. οὐδ. κατάβασις, κάθοδος = снїтїе. 2) συνοδία, συμβάδισμα.
- Γοшōзъ, α. ἄρσ. σύνδεσμος.